

[Boligministeren]

frem en politisk nødvendig betragtning, alene fremsat af politisk nødvendighed.

Hr. Wilhjelm indlæg var fyldt med al denne indignation over de mange eksempler på, hvor skævt og vanskeligt det hele går. Det vil føre for vidt at komme ind på dem alle sammen, men jeg vil dog gøre et par bemærkninger om nogle af de detaljer, der er taget frem.

Hr. Wilhjelm tog Borggården i Randers frem som et eksempel på en af disse forfærdelige ejerlejlighedsudstyknings, hvor noget elendigt skidt bliver resultatet. Nu ligger det sådan, at jeg kender denne sag temmelig godt, som jeg også nævnede det her i tinget i går under besvarelse af et spørgsmål. Det siges så flot, at man bare laver en knast inde i et soveværelse og så ødelægger man hele soveværelset, og dette med knasten skulle også antyde, at det var sådan noget meget tilfældigt. Det ligger sådan i den moderniseringssag, og den har været besigtiget af forskellige sagkyndige, at selv om man andre steder kan kritisere kommunernes vurderingssevne med hensyn til, hvad der er hensigtsmæssigt, så kan det altså også godt lade sig gøre i en kommune at vurdere rigtigt. Det er bestemt min opfattelse, at den sag kan tåle en sådan vurdering.

Hr. Wilhjelm nævnede også, at det kunne lade sig gøre at få kommunens hjælp til at kondemnere et hus for så senere at sælge huset som ejerlejligheder, og tænker vel dér på Svend Trøsts Vej på Frederiksberg. Nu ligger situationen sådan, at denne ejendom for nogle år siden er dømt til kondemnering. Det vil sige, at den skal tømmes og ikke må anvendes til beboelse i henhold til loven og først kan anvendes, hvis den er moderniseret op i henhold til gældende regler, ellers skal den nedrives. At noget sådant sker, er jo helt afhængigt af, at en kommune via de gældende love dømmer bygninger til kondemnering, og det bliver nu ikke det meget store antal. Dér er en husejer jo i allerhøjeste grad afhængig af kommunens brug af loven om disse ting.

Tagsagen fra Albertslund, som hr. Ole Olsen også var inde på, vil jeg gerne lige gøre et par bemærkninger om. Vi har jo i boligministeriet haft lejlighed til at følge denne sag lige siden foråret, og den har jo også været fulgt i min foretægners tid. Denne tagsag er, som hr. Johan Philipsen sagde, ikke affødt af

et eksperimentbyggeri, et forsøgsbyggeri, eller hvad man nu vil kalde det. Det ligger sådan med denne sag i øjeblikket, at der er en syns- og skønsforretning på vej, og så vidt jeg er orienteret, vil denne syns- og skønsforretning være færdig i begyndelsen af november måned. Indtil da er der intet, der kan siges om ansvar osv. for de mangler, der er derude ved tagkonstruktionen, og som giver de utætte tage.

Det er da klart, at for lejerne er det en overordentlig ulykkelig situation at have en tagkonstruktion, som det er svært at få tæt. Men der er også gjort et enormt stort arbejde fra KABs side for at få bragt en løsning i stand, og jeg kan da godt sige her, at der også herfra vil blive gjort et arbejde for at få bragt en politisk løsning i stand på en sådan måde, at man kan få den for beboerne lempeligst mulige løsning på det meget store økonomiske problem, der er derude. Men det forudsætter, at man får mulighed for at gennemføre disse prøveoplægninger, som beboerne hidtil har lavet fysisk blokade imod. Det forudsætter også, at der ikke laves huslejedepotering eller andre ulovlige former for behandling af huslejebetalingen, og det forudsætter også, at man, inden man går til en politisk løsning, på forhånd kan få beboerne til at acceptere en sådan løsning. Ellers ville det være aldeles meningsløst at anvende tingets tid på at drøfte disse spørgsmål.

Hr. Wilhjelm nævnede også Morbærhaven, altså ungdomskollegiet ude i Albertslund, og Skjoldhøjkollegiet i Århus. Begge kollegier er eller risikerer nu at blive likvideret. Med hensyn til Morbærhaven vil jeg gerne oplyse, at der i den sidste fase er stillet et forslag om en økonomisk løsning, bestående af 5 parter til at betale: staten 2 gange 1 mill. kr., kommunen 2 gange 1 mill. kr., kreditforeningen 2 gange 1 mill. kr. – det er altså over to finansår – og så Landsbyggefonden med et beløb og kollegianerne med et beløb. Det sidste beløb var til at begynde med foreslået som 2 gange 400.000 kr., men i den sidste ende blev det sat ned til 300.000 kr. for et stykke af vejen at imødekomme dette at få kollegianernes engagement bragt ned på et niveau, som man kunne finde frem til at der var tilslutning til. Det er ved præsentationen af denne konstruktion udtrykkelig nævnt, at alle 5 parter måtte være med, altså at også kollegianernes engagement ud over det øko-